

Besançon, 23 grudnia 1981 r.

Ekscelencjo Glemp,

Jakkolwiek skromny jest ten gest, pragnę dołączyć do dziennika "La Croix", aby zapewnić Ciebie o moim wsparciu w obliczu tych doświadczeń, jakie Ty i cały naród polski obecnie przeżywacie.

Dobrze znasz te więzi przyjaźni, jakie łączą Francję z Polską - krajem, którego nie mam szczęścia znać osobiście, ale wiem od moich polskich przyjaciół, jak bardzo cierpieliście i jak bardzo zasługujecie na lepsze czasy.

Łączę się z Tobą we wspólnej wierze i proszę Pana Boga, aby dopomógł Wam przeżyć te bolesne chwile i zachować ufność, by odzyskać powszechne prawa osoby ludzkiej.

Jeśli tylko będzie to możliwe zrobię wszystko, co w mojej mocy, aby pomóc polskim braciom, szczególnie osobom internowanym, ich rodzinom i wszystkim, którzy cierpią ciałem i duszą.

Z całą pokorą proszę o wskazanie mi nazwiska i adresu Polaka, który stanie się moim przyjacielem, któremu postaram się pomóc, jak tylko potrafię.

Bądź pewien mojej głębokiej solidarności w Waszej walce o obronę praw Boga oraz praw Waszego narodu.

Jean-Luc Carrière,

Besançon